

کتابخانه

سلام

لوازمِ «ظهورِ» آخرین حجّت:

جلسه دوم - ۴ اسفند ماه ۱۳۹۹

امروز « **ما** » قطعاً در « **آخر الزمان** » هستیم.

و « **۱۱۸۲** سال « (۱۲ قرن)،

از « **آخرین امام و حجت** » الهی،

در « **غیبت** » قرار داریم.

و از برکاتِ « **ظهور** » ایشان، « **محروم** » مانده‌ایم.

بشریت، عازم « کجا » ست؟

از منظر اسلام، « **مقصد** » نهائی کاروان بشریت،
همان « **قانونمندی** » و « **عدالتی** » است که:
« خواسته‌ی فطری تمام افراد بشر » است:

يَمَلَأُ اللَّهُ بِهِ الْأَرْضَ قِسْطًا وَعَدْلًا
كَمَا (بَعْدَ مَا) مَلَأْتُ ظُلْمًا وَجَوْرًا

(کمال الدین و تمام النعمه، شیخ صدوق، ج ۲، ص ۳۷۷)

پیشی اول:

آیا « ما » مردم در:

فراهم کردن « زمین‌های ظهورِ بقیّه الله »،

و « تحققِ » این « قسط و عدالتِ جهانی »،

« نقش و تکلیفی » داریم؟

یا فقط باید بنشینیم و « تماشاگر » حوادث باشیم؟

نظرِ « مردم » برای « تحوّل » جهانی:

به نظر می‌رسد «**اکثر**» مردمِ جهان،

إعتنائی به «**خالق**» و «**آخرت**» خود ندارند،

و به انواعِ «**خرافه**» و «**عادت**» و «**اعتیاد**»،

و «**بازی**» ثروت، قدرت و شهوت و شهرت،

«**سرگرم**» اند و خود را «**مسئول**» نمی‌دانند.

یعنی: با اینکه «مدارس و دانشگاه‌ها و رسانه‌ها»،

«شگفتی‌ها و زیبائی‌های ریز و درشتِ جهان» را

با «دقّتِ بسیار زیاد» بیان می‌کنند،

و با عکس‌ها و فیلم‌های جذّاب، آنها را به نمایش در می‌آورند،

و با اینکه افراد و مراکز متعددی در سطح جهان،

برای¹² «آب، خاک، هوا، گیاه و حیوان» بسیار دل می‌سوزانند،

اما « **استکبار** » توانسته است با « **سلطه** »

بر تمام « **مراکز آموزشی** » و « **رسانه‌ها** »،

« **جبر و مادیت** » را در اکثر مردم، « **نهادینه** » کند،

و آنها را به « **إستضعاف** » و « **سلطه‌پذیری** » بکشانند

و از¹³ « **فطرتِ خداجو** » مسئولیت‌پذیر « غافل کند:

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ (بقره/۲۴۳)

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ (اعراف/۱۸۷)

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ (هود/۱۷)

وَمَا أَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ (يوسف/۱۰۳)

وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُونَ (سبأ/۱۳)

وَإِنْ كَثِيراً مِنْ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ (يونس/٩٢)

وَإِنْ كَثِيراً مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ (مائدة/٤٩)

وَإِنْ كَثِيراً مِنْ النَّاسِ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ (روم/٨)

كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّشْرِكِينَ (روم/٤٢)

فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُوراً (إسراء/٨٩)

وَأَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ (مائده/١٠٣)

وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ (أنعام/١١١)

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا (يونس/٣٦)

وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ (مؤمنون/٧٠)

وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ (شعراء/٢٢٣)

زبان حال این اکثریت معمولاً اینست:

« صد رحمت به پارسا »، « دریغ از پارسا »

آنها در نهایت « ناامیدی »،

هیچ « افق روشنی » را برای « آینده » نمی بینند

لذا در معرضِ « افسردگی » و « خودکشی » اند.

پرسش دوم:

اگر « تمام » مردم « کافر » شوند
چه می‌شود؟

با چنین « فرض محالی »،

هیچ لطمه و زیانی به « نظام حکیمانه الهی » نمی خورد:

... **إِنْ تَكْفُرُوا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا**

فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَمِيدٌ (إبراهیم/۸)

... **وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ**

فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا ... (آل عمران/۱۴۴)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا؛

مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اثَّاقَلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ؟

أَرْضَيْتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ (۳۸)

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّهُ شَيْئًا (توبه/۳۹)

ای اهل ایمان؛ شما را چه شده که وقتی به شما می گویند: در راه خدا بسیج شوید به زمین می چسبید؟ آیا به جای آخرت به دنیا دلخوش شده اید؟ بهره دنیا در برابر آخرت خیلی کم است اگر بسیج نشوید، شما را به عذابی دردناک عذاب می کند و قوم دیگری به جایتان می آورد

اما « **گروه دوم** » مردم، که شامل:

افراد کمی از « بنی اسرائیل »،

(یهودی و مسیحی)،

و اکثر افرادِ « مذاهب متعدد اسلامی » هستند

« **ذهنیت** » گوناگونی نسبت به « انتظار » دارند:

۱- برخی، به « **جدائی** دین از سیاست » معتقدند
و انجامِ « وظایفی شرعی فردی » را کافی می‌پندارند
و کاری به مسائل سیاسی داخلی و جهانی ندارند،
و معتقد به « زمینه‌سازی برای امر ظهور » نیستند،
و برای تسریع در ظهور، گاه دعایِ « ندبه » می‌خوانند.

۲- برخی آن سخن اول را « **شرط** » پنداشته و معتقدند:
جامعه **باید** پُر از « **ظُلُم**، **فساد**، گناه و بی‌عدالتی » شود
تا « منجی » بیاید و « عدالت » را در جهان محقق کند،
لذا جنایاتی که عوامل استکبار علیه مردم جهان روا می‌دارند را
طبیعی و آن را لازمه ظهور می‌پندارند و از آن ناخرسند نیستند.

۶- برخی معتقدند به اینکه:

« هر تحوُّلی در جهان »،

فقط به عهدهٔ « خدا و سفیرانِ » اوست

و ما هیچ « تکلیفی » در این زمینه نداریم:

قَالُوا: يَا مُوسَى؛

إِنَّا لَنَنْدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا

فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ

فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا قَاعِدُونَ (مائده/۲۴)

گفتند: ای موسی؛ تا وقتی آن (اشرار) در آنجا باشند ما هرگز داخل آن نمی‌شویم
پس «خود تو و خدای تو» (با هم) بروید و بجنگید، زیرا ما همین جا نشسته‌ایم.

پیش سوم:

کدام « آیات » این پندار را « رد »
و « نقش مردم » را اثبات می کنند؟

اگر شما نخواهید موجبات ظهور آخرین حجّتّم را فراهم کنید،

« قومِ جدید و بصیر و فرهیخته‌ای » را می‌آورم که

« مثل شما، احساس بی‌مسئولیتی نکنند »:

... وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ

وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ

(محمد/۳۸)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا؛
مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ

- فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهُ بِقَوْمٍ:
- ١- يُجِيبُهُمْ،
 - ٢- وَ يُجِيبُونَهُ،
 - ٣- أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ،
 - ٤- أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ،
 - ٥- يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ،
 - ٦- وَ لَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ،

ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ (مائده/٥٤)

لطفاً « بشنويد »:

بدون توقف

آیه ۴۵ سوره مائده

ایستگاه ۲۹

با برگشتن یک عده‌ای از این قافله‌ی عظیم،
هرگز این قافله از راه باز نمی‌ماند

... وَلَوْ لَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضَهُمُ بِبَعْضٍ

لَهَدَمَتِ صَوَامِعُ وَبِيَعُ وَصَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ

يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا

وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ (حج/۴۰)

و اگر خداوند بعضی از مردم را با بعض دیگر دفع نمی کرد صومعه ها و کلیساها و کنیسه ها و مساجدی که نام خدا در آنها بسیار برده می شود، ویران می شدند و قطعاً خدا به آنکه او را حمایت می کند یاری می دهد چرا که خداوند نیرومندی شکستناپذیر است.

حضرت امام صادق صلوات الله علیه فرموده‌اند:

أَبَى اللَّهُ أَنْ يُجَرِيَ الْأَشْيَاءَ

إِنَّا بِالسَّبَابِ ... (کافی، ج ۱، ص ۱۸۳، ح ۷).

خداوند ابا دارد از اینکه اشیاء را به جز به وسیله اسباب جاری کند.

زیرا^{۳۴} اگر کارها با اعجاز انجام شوند، اعجازِ معجزه از بین می‌رود.

پرسش چہارم:

« **ظهور** » آخرین حجت الهی،

چقدر « **قطعی** » است؟

ظهور آخرین حجت الهی، و پیروزی حق و استقرار عدالت در جهان
آنقدر قطعی است که اگر فقط « یک روز » از عمر دنیا باقی باشد
خداوند آن را آنقدر طولانی می کند تا شرائط لازم فراهم شود:

فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ **خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ** (۴)

إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً (۶) **وَنَرَاهُ قَرِيباً** (معارج/۷)

در روزی که مقدارش ۵۰ هزار سال است * آنها آن را دور می بینند * و ما نزدیکش می بینیم.

اللَّهُمَّ

إِنَّا نَرْغِبُ إِلَيْكَ فِي دَوْلَةٍ كَرِيمَةٍ
تُعِزُّ بِهَا الْإِسْلَامَ وَ أَهْلَهُ وَ تَذِلُّ بِهَا النِّفَاقَ وَ أَهْلَهُ
وَ تَجْعَلُنَا فِيهَا مِنَ الدُّعَاةِ إِلَى طَاعَتِكَ وَ الْقَادَةِ إِلَى سَبِيلِكَ
وَ تَرْزُقُنَا بِهَا كَرَامَةً الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ.

خدایا به سوی تو مشتاقیم برای یافتن دولت کریمه‌ای که اسلام و اهلش را با آن عزیز گردانی،
و نفاق و اهلش را با آن خوار سازی، و ما را در آن دولت از دعوت‌کنندگان به سوی طاعت،
و رهبران به سوی راهت قرار دهی و کرامت دنیا و آخرت را از برکت آن، روزیمان فرمایی.

ميلاد مولی الموحدین **أمیر المؤمنین** صلوات الله علیه مبارک باد.

عجب قمشیلی است این که علی ع مولود کعبه است
یعنی باطن قبله را در امان پیدا کن!

میثقی آهیلی / فتح خون / ص ۱۴

خدایا :

« معرفت و اراده و ایمانی » به ما عطا کن،

که از « منتظرینِ فعّال و مشتاقِ ظهور » و

در ظهور آخرین حجت، سهیم و در رکابش باشیم.

السلام عليكم و
رحمة الله وبركاته

